

[Arbejdsministeren]

siden 1. maj 1979 gennemført en kampagne over for disse virksomheder. Under kampagnen, der varer indtil 1. april 1980, vil samtlige registrerede virksomheder inden for området blive besøgt af arbejdstilsynet. Ved disse besøg vil arbejdstilsynet afgive påbud om ændring af arbejdsforholdene, i det omfang forholdene på den enkelte virksomhed er i strid med arbejdsmiljøloven. Pr. 1. januar 1980 har arbejdstilsynet aflagt besøg på 10.000 virksomheder.

Spm. nr. 202

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (21/12 79) af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren bekræfte oplysningerne i B.T. den 18. december 1979 om, at ministeren – der jo også er sportens minister – nu vil oprette et sportsfakultet, og i bekræftende fald oplyse, hvorfra de penge skal tages, der skal bruges til oprettelsen og driften af et sådant fakultet?«

Begrundelse

Spørgeren håber, at ministeren kan afkræfte B.T.s artikel. Ikke fordi spørgeren ikke under sporten det godt og ser i øjnene, at fine sportsresultater kan give en vis goodwill i udlandet, men bl. a. den reformiver, som prægede 1970'erne, har jo desværre medført, at vi i øjeblikket sidder i suppedasen rent økonomisk, og selv om man som jeg under sporten alt godt, må vi se i øjnene, at midlerne til oprettelse og drift af et sådant fakultet ikke er at finde. Selv om man barberer kulturministerens budgetter meget – hvilket man nok må være klar over er nødvendigt – måtte det beløb, man derved sparede, komme erhvervslivet til gode fremfor nok et offentligt foretagende.

Også sportens udøvere og idrættens venner ville naturligvis have stor gavn af en skattelettelse, og hvis ministeren ville tænke over konsekvensen af, at man fritog borgerne for indkomstskat, så ville der ganske automatisk tilflyde sporten langt større beløb. Fulgte man fremskridtspartiets syn på sagen, ville man lade tipsmidlerne gå ubeskåret til sportsformål. I så fald var det vel ikke helt utænkeligt, at idrætsorganisationerne ville

finde ud af at oprette et sportsfakultet, hvad staten så selvfølgelig ikke skulle blande sig i.

Med andre ord: også her ligger forskellen på fremskridtspartiet og gammelpartierne i, at vi ikke vil være med til, at staten i indbildt selvklogskab skal trænge sig på og blande sig med forskrifter og formynderi på det ene område efter det andet og derved med statens overlegne kapitalmagt knuse de private initiativer, som ikke er regeringen velbehagelige.

Besvarelse (4/1 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det eneste, jeg kan bekræfte over for hr. Poulsgaard, er, at jeg har foreslået, at idrætsudøvere, hvis deltagelse i olympiske lege eller verdensmesterskaber falder sammen med deres eksamenstermin, bør have dispensation til at gå til »sygeeksamen«, hvis en sådan forefindes.

Spm. nr. 203

Til *justitsministeren* (21/12 79) af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren indskærpe over for tilsynet med udlændinge, at tilsynet ikke på nuværende tidspunkt må stramme sin praksis i udvisningssager?«

Begrundelse

Spørgsmålet tager udgangspunkt i en aktuelt sag. En tyrkisk kvinde kom til Danmark i september 1978 sammen med sin mor og nogle søskende. Hendes far havde haft opholds- og arbejdstilladelse i Danmark siden 1973.

I august 1979 giftede kvinden sig med en tyrk. De flyttede sammen i en lejlighed, og han søgte om opholdstilladelse. Den fik han ikke. Da kvinden søgte om forlængelse af sin opholds- og arbejdstilladelse, der udløb den 16. november 1979, fik hun afslag med den begrundelse, at hun ikke mere levede sammen med sin familie.

Afgørelsen synes at være udtryk for en stramning i tilsynets praksis. En sådan stramning bør ikke finde sted på et tidspunkt, hvor udvalget vedrørende udlændinge arbejder. Den ene betænkning, der hidtil er kom-